

Záznam o ověření elektronického podání doručeného na elektronickou podatelnu: Okresní soud v České Lípě

dle vyhlášky 259/2012 Sb.

Pořadové číslo zprávy: 8291 / 2019 Ev. číslo: 611c0d2e-2da0-4362-b506-58ecd4a7e4cb
 Druh podání: Datová zpráva z ISDS ID zprávy: 650021593
 Věc: ██████████ žádost o informace podle zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím

Odesílatel:

ID schránky: ██████████ Typ datové schránky: ██████████
 Osoba: ██████████ Adresa: ██████████

Dočteno do DS dne: 19.02.2019 09:56:23 **Odesláno do DS dne:** 19.02.2019 09:56:23
 Č.j. příjemce: ██████████ Č.j. odesílatele: ██████████
 Sp.zn. příjemce: ██████████ Sp.zn. odesílatele: ██████████
 Lhůta končí: ██████████ K rukám: Ne
 Číslo zákona: ██████████ Paragraf v zákoně: ██████████ Odstavec paragrafu: Písmeno v paragrafu: ██████████

Ověření obálky:

Podpis je platný
 Podepsal: Informační systém datových schránek - produkční prostředí Vystavil: PostSignum Qualified CA 2
 Sériové číslo certifikátu: ██████████ Platnost: 19.12.2018 - 08.01.2020
 Antivirový test: Proběhl v systému ISDS Obsah podání: OK
 Elektronický podpis: Platný Časové razítko: Platné (připojeno 19.02.2019 09:56:23)
 Certifikát: Ověřeno na základě CRL z 19.02.2019 08:29:55
 Datum a čas autom. ověření: 19.02.2019 10:02:30

Počet podaných příloh: 1

Číslo přílohy	Výsledek	Název příl. CRL	Identifikace podepisující osoby	Identifikace vystavitele certifikátu	T	U	K	P	R	A	C	V
1		Štalzer	Žádost podle zákona o svobodném přístupu k informacím.pdf									
	Podpis není připojen (žádný podpis).				A	N	N					

Čas ověření příloh: 19.02.2019 10:02:30 Ověření příloh: ověřováno automaticky

Vysvětlení stavů při ověření příloh (vztaženo vždy k datu a času dodání):

Stav "?" znamená, že systém tuto operaci ještě neprovedl, ale provedena bude
 Stav "-" znamená, že systém tuto operaci neprovádí
 Stav "!" znamená, že systém tuto operaci nemůže provést
 Stav "*" znamená, že bylo ověřeno proti CRL z uvedeného data.

	Technické parametry ¹ :	A=splňuje	N=nesplňuje
U	Uznávaný elektronický podpis / značka:	A=připojen	N=nepřipojen
K	Kvalifikované časové razítko:	A=připojeno	N=nepřipojeno
P	Uznáv. el. podpis kvalif. certifikát (platnost):	A=platný	N=neplatný
R	Kvalifikované časové razítko (platnost):	A=platné	N=neplatné
A	Akreditovaný poskytovatel certifik. služeb ² :	A=ano	N=ne
C	Kvalifikované časové razítko:	A=platné	N=neplatné
V	Vytvořeno před zneplatněním certifikátu:	A=ano	N=ne

¹ Technické parametry – velikost, formát, škodlivý kód.

² Stav "Z"(Zahraniční) = certifikát není od české certifikační autority

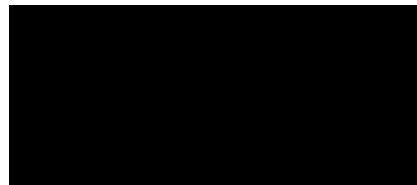
Kontrola podpisů a razítek byla provedena na základě CRL seznamů platných k datu a času ověření datové zprávy.

OKRESNÍ SOUD V ČESKÉ LÍPĚ

Děčínská 390, 470 52 Česká Lípa

tel.: 487072111, fax: 487523223, e-mail: podatelna@osoud.cli.justice.cz, IDDS: 9ddabq5

NAŠE ZNAČKA: 30 Si 63/2019
VAŠE ZNAČKA:
VYŘIZUJE: Bc. Zuzana Koppanová
DNE: 27. února 2019

Žadatel:

Vážený

k Vaší žádosti doručené Okresnímu soudu v České Lípě dne 19.02.2019, Vám v příloze zasílám v anonymizované podobě rozsudek Okresního soudu v České Lípě sp. zn. 2 T 207/2005.

příloha: 1x

S pozdravem

JUDr. Alena Procházková v. r.
místopředsedkyně soudu

č í m ž s p á c h a l

- trestný čin poškozování cizí věci podle § 257/1,2d) tr.z.

Za to

s e o d s u z u j e

podle § 257/2 tr.z. za použití § 53/1,2b),3 tr.z. k peněžitému trestu ve výměře **300.000,-Kč (třistatisíc korun)**.

Podle § 53/4 tr.z. se stanoví, že peněžitý trest bude zaplacen v pravidelných měsíčních splátkách ve výši **25.000,-Kč** počínaje měsícem následujícím po měsíci, kdy rozhodnutí nabude právní moci.

Podle § 54/3 tr.z. se pro případ, že by peněžitý trest nebyl ve stanovené lhůtě vykonán, stanoví náhradní trest odnětí svobody v trvání **o s m (8) měsíců**.

O d ů v o d n ě n í

Státní zástupce Okresního státního zastupitelství v České Lípě postavil před soud obžalovaného [REDAKCE] [REDAKCE] za jednání, kterého se měl dopustit jako člen představenstva společnosti [REDAKCE] [REDAKCE] [REDAKCE] se sídlem v [REDAKCE] kdy při vědomí toho, že nemovitosti stojící na parcele č. [REDAKCE] k.ú. [REDAKCE] jsou zapsány v seznamu nemovitých kulturních památek, bez příslušných povolení uzavřel dne 8.6.2004 smlouvu a poté umožnil demolici veškerých nemovitostí, čímž způsobil škodu nejméně nepatrnou. Toto jednání bylo obžalobou posouzeno jako trestný čin poškozování cizí věci podle § 257/1,2d) tr.z.

Okresní soud v České Lípě provedl ve věci několik hlavních líčení a dospěl poté k následujícím skutkovým a právním závěrům. Obžalovaný [REDAKCE] [REDAKCE] využil před soudem svého práva a k věci nevyprávěl. Proto soud ve smyslu § 207/2 tr.ř. četl výpovědi obžalovaného, které učinil v přípravném řízení, konkrétně ve dnech 20.12.2004, resp. 14.10.2005. S ohledem na skutečnost, že původní usnesení o zahájení trestního stíhání vydané policií dne 2.11.2004 a doručené obžalovanému dne 30.11.2004 bylo zrušeno usnesením státního zástupce OSZ v České Lípě, sp.zn. 1Zt 694/2004, ze dne 7.1.2005, kdy téhož dne státní zástupce vydal nové usnesení o zahájení trestního stíhání, byla procesně použitelná pouze výpověď obžalovaného učiněná až dne 14.10.2005. Tehdy obžalovaný popřel, že by se dopustil jakéhokoliv trestného činu. Konkrétně uvedl, že má dlouholeté zkušenosti s restaurováním a rekonstrukcemi historických objektů. Dále vypověděl, že zná [REDAKCE] [REDAKCE] [REDAKCE] s níž byl jako zástupce obchodní společnosti [REDAKCE] [REDAKCE] [REDAKCE] v obchodním vztahu týkající se rekonstrukce objektu čp. [REDAKCE] stojícího na p.č. [REDAKCE] v katastrálním území [REDAKCE]. K tomuto objektu obžalovaný uvedl, že mu bylo známo, že se jedná o historický objekt, ale nevěděl, že se také jedná o kulturní památku. Obžalovaný rovněž uvedl, že k rekonstrukci obdržel postupně od [REDAKCE] [REDAKCE] [REDAKCE] projektovou dokumentaci a věděl o tom, že bylo vydáno stavební povolení s tím, že styk s úřady zajišťoval právě [REDAKCE] [REDAKCE]. K doplňujícím dotazům obžalovaný vypověděl, že v době, kdy byl práce neschopen, neboť měl zlomeninu páteře a otřes mozku, byl telefonicky informován o tom, že práce musí být zastaveny. Z uvedené informace pochopil, že pokračovaly práce na rozebírání objektu bez jeho přítomnosti, což však bylo v rozporu s tím, co měl v úmyslu. Proto také odmítl podnikateli [REDAKCE] doplatit část sjednané odměny za provedení prací. V tomto směru

obžalovaný dodal, že ■■■■■ měl práce na nemovitosti provádět na základě závazné objednávky ze dne 8.6.2004, kdy konkrétně měl postupně rozebírat dům do té doby, dokud se nedojde k částem rekonstruovatelným, příp. restaurovatelným. Na tuto činnost podle svých slov obžalovaný denně dohlížel až do okamžiku, kdy měl autonehodu a musel být hospitalizován v nemocnici. Podle obžalovaného za jeho přítomnosti byl objekt čp. ■■■ pouze zabezpečován tak, aby nedošlo k obecnému ohrožení, tedy byly pouze demontovány zahořelé části objektu, které byly zasaženy požárem a také nepřiměřeným hasebním zákrokem, a proto byla porušena jejich statika. Na práce s ohledem na autonehodu dohlížel pouze dva dny. Podle ústní domluvy mezi ním a stavební firmou provádějící práce, která byla závazná, měly práce probíhat výlučně v přítomnosti obžalovaného a v jím určeném rozsahu. Obžalovaný vyloučil, že by dal pokyn či příkaz, aby došlo k rozebrání obytné budovy čp. ■■■ a k rozebrání špýcharu a stodůlky. Obžalovaný dále jednoznačně uvedl, že v jeho přítomnosti byla pouze rozebrána střešní krytina a prohořelé trámy na objektu původní obytné budovy. Obžalovaný rovněž potvrdil, že uzavřel smlouvu o dílo s ■■■■■ dne 5.1.2004 a dále závaznou objednávku ze dne 8.6.2004, podle níž měl pracovat podnikatel ■■■■■. Obžalovaný připustil, že na originál uvedené objednávky zřejmě dopsal rukou text „veškeré práce byly provedeny v souladu s touto objednávkou“, text doplnil svým podpisem a napsal datum 21.6.2002 (čl. 57). K danému textu dále obžalovaný vypověděl, že poznámku sice zřejmě napsal vlastní rukou, ale byl tehdy pod vlivem léků a pokud by pod daným vlivem léků nebyl, jistě by text zněl odlišně, tedy že stvrzuje provedení prací, které proběhly pouze v jeho osobní přítomnosti. Obžalovaný od své autonehody nebyl osobně na místě prováděné stavby přítomen. Na závěr obžalovaný zdůraznil, že současný stav nemovitosti je takový jaký je jen díky souběhu mnoha nešťastných náhod, tedy požáru, nepřiměřeného osobního zásahu, narušené statiky a jeho dopravní nehody. Znovu připomněl, že má dlouholetou praxi při provádění rekonstrukcí a restaurování historických objektů a památek a dosud se nikdy nedostal do konfliktu s žádnými právními předpisy.

Soud v průběhu hlavního líčení vyslechl znalce ■■■■■ a dále byli vyslechnuti svědci ■■■■■ a ■■■■■ a svědek ■■■■■ a podle § 211/1 tr.ř. byla přečtena za souhlasu obžalovaného a státního zástupce výpověď svědka ■■■■■. Znalec ■■■■■ před soudem zopakoval závěry svého znaleckého posudku, který je založen ve spisovém materiálu na čl. 331-374. K doplňujícím dotazům znalec uvedl, že náklady na rekonstrukci bytového objektu s použitím původních stavebních prvků tak, aby byla dosažena vizáž původního objektu, tedy fakticky náklady na repliku původních objektů čp. ■■■ by znamenaly náklady ve výši zhruba 2 miliony korun, což koresponduje s jeho závěry uvedenými ve znaleckém posudku na str. 24. Dále znalec také vypověděl, že měl k dispozici posudek ■■■■■ ale tento posudek na určení ceny nemovitosti neměl zásadní vliv. Znalec v tomto směru odkázal na veškeré podklady, které měl k dispozici s tím, že při stanovení hodnoty nemovitosti bral v úvahu i skutečnost, že nemovitost byla napadena dřevokaznými houbami. Tato skutečnost vyplývá zejména z fotodokumentace a i posudku, který byl ve věci nemovitosti také zpracován. Znalec k doplňujícím dotazům obhajoby uvedl, že způsoby rekonstrukce historických památek, které jsou nemovitostmi, jsou různé a jedna z variant je i možnost úplného rozebrání nemovitosti a opětovného sestavení. K dalším dotazům znalec uvedl, že ve svém posudku rovněž zohlednil požár, který vypukl v domě čp. ■■■ s tím, že požár snížil hodnotu nemovitosti asi o 30%. Znalec se rovněž vyjadřoval k určení peněžní hodnoty - ztráty kulturně historické hodnoty, ke které došlo tím, že soubor objektů čp. ■■■ v současné době již nestojí. Znalec vypověděl, že byl krátce před hlavním líčením osobně přítomen na místě, kde nemovitosti původně stály, a podle toho, co viděl, tak stav degradace postoupil do té míry, že vůbec není jisté, že by bylo možné v daném místě postavit repliku původní kulturní památky. V této souvislosti znalec uvedl, že hodnota historického originálu v sobě obsahuje i hodnotu jeho stáří, a proto když vyčísloval škodu

odpovídající ztrátě kulturně historické hodnoty, v podstatě zdvojnásobil náklady, které by vedly ke zhotovení kopie demolované stavby. Svědkyně [REDAKCE] [REDAKCE] [REDAKCE] vypověděla, že je [REDAKCE] nemovitostí, které jsou předmětem obžaloby, a to na základě kupní smlouvy z roku 2003, ve které bylo uvedeno, že se jedná o chráněnou kulturní památku. Proto vybrala společnost [REDAKCE] [REDAKCE] [REDAKCE] pro provádění oprav, neboť tato společnost měla zkušenosti s pracemi na historických objektech. Ve smlouvě o dílo bylo specifikováno, jakým způsobem bude s nemovitostí nakládáno a jak bude rekonstrukce prováděna s tím, že projektovou dokumentaci a stavební povolení měl na starost [REDAKCE] [REDAKCE] [REDAKCE]. Svědkyně rovněž uvedla, v květnu 2004 byla informována o tom, že dům vyhořel a po hasebním zásahu se zhoršil stav nemovitosti. Poté byla informována, že stavební práce byly zastaveny. Konkrétně svědkyně uvedla, že objekt byl rozebrán a z důvodu zastavení stavebních prací nemůže dojít k jeho opětovnému složení. V současné době svědkyně podala žádost, aby bylo obnoveno stavební řízení a bylo jí umožněno stavbu znovu sestavit za použití dochovaných stavebních dílů, nicméně dosud stavební řízení není skončeno. Podle svědkyně měly být veškeré stavební práce prováděny v přítomnosti obžalovaného [REDAKCE]. Svědkyně se výslovně nepřipojila s žádným nárokem na náhradu škody, neboť uvedla, že se necítí být poškozena, protože předpokládá, že rozebrané části nemovitosti budou použity k jeho novému sestavení. Výpověď této svědkyně koresponduje s výpovědí svědka [REDAKCE] [REDAKCE] [REDAKCE]. Tento svědek před soudem vypověděl, že na základě objednávky od společnosti [REDAKCE] [REDAKCE] [REDAKCE] zpracoval projektovou dokumentaci a vyřizoval stavební povolení na opravu objektů v [REDAKCE] – [REDAKCE] čp. [REDAKCE]. Nejprve mělo dojít k opravě objektu bydlení, tedy části stojící vedle silnice a v následující fázi mělo dojít i k opravě hospodářských objektů. První stavební povolení bylo vydáno na statické zajištění objektu a druhé stavební povolení se mělo týkat první fáze vlastní rekonstrukce. Svědek jednoznačně uvedl, že mu bylo známo, že se jedná o nemovitou kulturní památku. K doplňujícím dotazům dále svědek vypověděl, že od zadání původních instrukcí od obžalovaného do započetí vlastních prací uběhly minimálně 4 měsíce a poté co ve společnosti [REDAKCE] [REDAKCE] [REDAKCE] skončil předchozí člověk, který měl rekonstrukci na starosti, předal veškerou dokumentaci obžalovanému. To, že nemovitost je kulturní památkou, vyplývalo podle svědka jednoznačně z výpisu z katastru nemovitostí a tuto informaci si svědek ověřil i u příslušného stavebního úřadu. Svědek [REDAKCE] [REDAKCE] [REDAKCE] vypověděl, že pro společnost [REDAKCE] [REDAKCE] [REDAKCE] zpracovával znalecký posudek týkající se objektu [REDAKCE] v [REDAKCE] – [REDAKCE]. Posudek se týkal technického stavu nemovitosti, přičemž svědek zevrubně prohlédl pouze obytnou část, ke které se vyjadřoval, nicméně k dalším částem objektu jeho vyjádření nesměřovala. Podle svědka bylo zřejmé, že se jedná o památkově chráněný objekt, neboť tak jak je běžné, byly v objektu očíslovány trámy, které zřejmě byly určeny k rozebrání. Svědek uvedl, že předpokládal, že oprava bude provedena tzv. restaurátorským způsobem, tedy rozebráním objektu a jeho složením. Dále svědek vypověděl, že objekt byl značně poškozen jednak vlivem požáru a dále také tím, že byl napaden biotickými činiteli, hlavně dřevokazným hmyzem. Svědek rovněž vypověděl, že na místě samém byl v přítomnosti obžalovaného a obžalovaný mu sdělil, že objekt má být rekonstruován tak, aby sloužil k bytovému nebo rekreačnímu účelu, nicméně nepamatuje si, zda také obžalovaný hovořil o tom, že se jedná o kulturní památku. K dalším doplňujícím dotazům svědek uvedl, že podle jeho názoru rekonstrukce objektu byla možná pouze jeho rozebráním a zpětným složením, neboť sanace stavebních prvků mimo objekt je rozhodně jednodušší a účinnější než sanace, která probíhá přímo v objektu. Podle svědka byla hořejší část objektu bydlení silně narušena, a proto by bylo velice obtížné provádět rekonstrukci spodní části objektu. Objekt vyžadoval zásadní rekonstrukci, ale svědek neřešil otázku havarijního problému, neboť objekt byl oplocen a neměl k němu nikdo nepovolaný přístup. Svědkyně [REDAKCE] [REDAKCE] [REDAKCE] vypověděla, že v roce 2004 pracovala na [REDAKCE] [REDAKCE] v [REDAKCE] [REDAKCE] jako [REDAKCE] [REDAKCE] a měla na starosti památkovou péči. Podle svědkyně je soubor objektů čp. [REDAKCE] [REDAKCE] – [REDAKCE] kulturní památkou, která je v seznamu evidována od roku 1964, nicméně k datu hlavního líčení, i když je stále evidována, už fakticky

nestojí. Svědkyně vypověděla, že si vzpomíná na jednání týkající se rekonstrukce této památky, kde byly stanoveny podmínky, za jakých má být rekonstrukce provedena, tedy jaké práce můžou být provedeny, resp. co může být vyměněno. V tomto směru bylo podle svědkyně vydáno závazné stanovisko z hlediska památkové péče. Svědkyně vypověděla, že na místě samém byla opakovaně, a když se přijela znovu podívat na průběh prací, objekt už fakticky nestál. Na místě zbyla pouze hromada sutí. K doplňujícímu dotazu svědkyně uvedla, že před jakoukoli demolicí nemovitosti, která je zapsána v seznamu kulturních památek, musí existovat rozhodnutí ministerstva kultury o zrušení prohlášení, že jde o kulturní památku, což v posuzovaném případě nebylo. K doplňujícímu dotazu obhájce svědkyně uvedla, že podle jejího názoru „nenahraditelná škoda na kulturním dědictví“ znamená, že i když se postaví nový objekt, nemůže být už považován za kulturní památku. Svědek [REDAKCE] [REDAKCE] vypověděl, že v roce 2004 byl zaměstnán v [REDAKCE] [REDAKCE] a díky tomu byl na místě, kde byla nemovitá kulturní památka čp. [REDAKCE] v [REDAKCE] – [REDAKCE]. Na místě byl několikrát, protože vlastník objektu chtěl realizovat určité stavební zásahy se záměrem objekt upravit k sezónnímu obývání pro rekreační účely. Proto svědek spolu se svědkyní [REDAKCE] a se zástupci vlastníka, kteří byli projektanty, na místě samém řešili, jaké konkrétní stavební práce pro zabezpečení stavebnětechnického stavu objektu jsou potřebné provést. Svědek si vzpomněl, že jedním z lidí, kteří se zúčastnili jednání, byl [REDAKCE] [REDAKCE] [REDAKCE]. Později byl svědek na místě a osobně viděl, že je již pouze dokončena demolice celého objektu. Svědek připustil, že je možné, aby rekonstrukce historických budov mohla být provedena způsobem, že dojde k jejich rozebrání a následnému sestavení po provedené sanaci, ale k tomu slouží příslušná odborná vyjádření a závazné stanovisko orgánu státní památkové péče, aby byl takovýto postup přesně stanoven. Podle názoru svědka v posuzovaném případě nebylo třeba rozebrat celý objekt a tomuto názoru odpovídalo i odbornému stanovisku památkového ústavu. Pokud by podle svědka přesto k rozebrání trámů objektu došlo, jednalo by se evidentně o porušení závazného stanoviska, tedy zprostředkovaně o porušení zákona o státní památkové péči. Totéž podle svědka platí i o zdivu. Pokud svědkovi byla předestřena fotodokumentace, identifikoval posuzovanou nemovitost s tím, že část fotodokumentace dokonce sám pořizoval. K doplňujícím dotazům svědek uvedl, že v den, kdy na místě viděl, že došlo k demolici, byli na místě nějací lidé, ale nedovede říci, zda mezi nimi byl přítomen také obžalovaný. Podle svědka nebyl stavebnětechnický stav objektu, který byl velice autenticky zachován, před započítím prací havarijní, tedy takový, který by měl vést k závěru, že hrozí bezprostřední zřícení daného objektu. Svědek také uvedl, že za demolicí označuje činnost, kdy dochází k rozebrání objektu (domu) takovým způsobem, že již nelze dům nebo jeho konstrukce znovu sestavit. K dalším dotazům svědek vypověděl, že v případě požáru na chráněném objektu musí vlastník o kulturní památku i nadále pečovat, a protože požár přinese nepochybně změnu stavu památky, je vlastník povinen požádat památkový ústav o závazné stanovisko k provedení jakýchkoliv prací. Zároveň musí být k dispozici i vyjádření odborné organizace. V této souvislosti svědek vypověděl, že na místo [REDAKCE] – [REDAKCE] [REDAKCE] se vlastně dostavil proto, aby byly zadokumentovány následky požáru a při tom zjistil, že již v podstatě byla dokončena demolice objektu. O tomto místním šetření byl sepsán příslušný úřední záznam. Svědek [REDAKCE] [REDAKCE] vypověděl, že zná obžalovaného [REDAKCE] [REDAKCE] se kterým měl sjednány dvě zakázky. Jedna z nich se týkala nemovitosti někde u [REDAKCE]. Svědek uvedl, že došlo k uzavření smlouvy, a když se byl na místě podívat, byla nemovitost ve velmi špatném stavu, částečně padala a z jedné strany byla vybouraná. Podle svědka byly na místě dva nebo tři objekty, které byly poničeny podmáčením a údajně na místě také hořelo. Podle dohody mezi ním a obžalovaným mělo dojít k postupnému rozebrání celého objektu a uložení materiálu, jehož část někam odvezl svědek [REDAKCE]. Podle svědka byl obžalovaný [REDAKCE] na místě prováděných prací asi dvakrát nebo třikrát s tím, že práce probíhaly asi 14 dní. Svědek uvedl, že si konkrétně nepamatuje, co řekl obžalovaný [REDAKCE] ale určitě chtěl, aby došlo ke zboření všech tří objektů do základů s tím, aby materiál byl uskladněn. Kameny a dřevo se podle svědka uložily na zahradu, došlo k očištění a zaříznutí, neboť tento materiál měl být použit na stavbu dalšího

objektu. Podle svědka ho obžalovaný [REDACTED] informoval, že se mělo jednat o stavbu nového objektu. Svědek jednoznačně vypověděl, že obžalovaný byl na samém počátku osobně přítomen na stavbě, poté měl autonehodu a už na stavbě moc nebyl. Svědek dále specifikoval, že po dobu přítomnosti obžalovaného došlo ke zbourání asi jedné z budov s tím, že nejprve byla zbourána budova nejvíce narušená, která ohrožovala průjezdní cestu do další vesnice. Svědek také uvedl, že kromě obžalovaného o stavbě mluvil ještě se svědkem [REDACTED] který měl obžalovaného zastoupit v době, kdy byl obžalovaný v nemocnici. Později byly práce na příkaz obžalovaného zastaveny, neboť mělo dojít k nějakému „průšvihů“. V době tohoto příkazu však již práce byly fakticky provedeny a na místě se jen uklízelo. Svědek dále vypověděl, že obžalovaný byl na stavbě osobně i po návratu z nemocnice, kdy uvedl, že je vše v pořádku a může dojít k vyúčtování zbývajících 50.000,-Kč. Dále svědek [REDACTED] vypověděl, že on sám měl uzavřenu smlouvu ještě s panem [REDACTED] který odvážel kameny z místa a podílel se i na bouracích pracích. Svědek rovněž vypověděl, že nemá žádné zkušenosti s pracemi na kulturních památkách a nevěděl, že objekt, kde pracuje, je kulturní památkou. Mělo mu být řečeno, že na všechny práce jsou příslušná povolení. Pokud byly svědku předstřeny listinné důkazy, uvedl, že poznává smlouvu mezi ním a obžalovaným a dále poznal i fotodokumentaci dokladující stav nemovitostí po požáru a provedené demolici. K doplňujícím dotazům svědek vypověděl, že obžalovaný [REDACTED] byl určitě přítomen při rozebírání pracích a na stavbu přijel na motorce. Pak měl nehodu a svědkovi volal z nemocnice v [REDACTED] protože mu vzal nějaké peníze jako zálohu na práce. Svědek dále také vypověděl, že podle jeho názoru práce, které provedl, odpovídaly objednávkě obžalovaného. Nikdo podle svědka neurčil, kam se má suť odvážet, to bylo zcela na uvážení svědka [REDACTED]. Podle svědka obžalovaný [REDACTED] řídil veškeré práce na místě samém až do data dopravní nehody. Po nehodě měl pokyny dávat svědek [REDACTED] ale v té době byla práce již ze 3/4 hotova, proto byla také vyplacena záloha. Podle svědka obžalovaný [REDACTED] netrval výslovně na tom, že práce mají probíhat pouze za jeho účasti, vždy dal pokyn, co má být uděláno a podle toho svědek postupoval. Rozhodně obžalovaný nebyl na místě prací celý den. Svědek dále uvedl, že poznámka psaná obžalovaným na objednávce, že „veškeré práce byly provedeny v souladu s touto objednávkou“, měla pouze dokladovat provedení prací, jiný význam neměla. Obžalovaný podle svědka neměl žádné výhrady k provedeným pracím, svědku nic nevytýkal a z celkové hodnoty zakázky, která byla 200.000,-Kč, svědek dostal zaplacen 150.000,-Kč a 50.000,-Kč obžalovaný dosud svědkovi neuhradil. Svědek [REDACTED] [REDACTED] vypověděl, že obžalovaného zná, protože v minulosti měl klíče od domu čp. [REDACTED] a poté co se majitelkou stala [REDACTED] [REDACTED] za ním jednou přišel obžalovaný a chtěl pomoci se stržením některých trámů, které po požáru ohrožovaly okolo vedoucí silnici. Svědek uvedl, že obžalovanému půjčil lano a tím jeho účast na celé záležitosti skončila a neví o tom, jaké plány měla majitelka nebo obžalovaný s příslušnými nemovitostmi. Svědek k doplňujícím dotazům uvedl, že dům byl po požáru narušen a později viděl, že materiál pocházející z domu odváží svědci [REDACTED] [REDACTED] [REDACTED] a [REDACTED] [REDACTED]. Svědek rovněž připustil, že ví o dopravní nehodě obžalovaného, ke které mělo dojít následující den po stržení trámů, ale neměl přehled o tom, co se se stavbou děje. Svědek uvedl, že když stavbu viděl podruhé, už na jejím místě nic nebylo. Svědek k dotazu soudu také vypověděl, že věděl o skutečnosti, že dům je chráněnou kulturní památkou, neboť je vlastníkem obdobného domu. Svědek [REDACTED] [REDACTED] [REDACTED] vypověděl, že obžalovaného nezná, zná pouze svědka [REDACTED] ale není a nebyl s ním v žádném obchodním vztahu, pouze pomáhal svému [REDACTED] který pro [REDACTED] pracoval při bouracích pracích v [REDACTED] – [REDACTED]. Svědek uvedl, že v době, kdy objekt viděl, už nestály žádné dřevěné prvky a byly prováděny demoliční práce na zděných částech objektu. Konkrétně pomocí nakladače došlo ke stržení klenby domu a odvážení suti. Svědek vypověděl, že nedokáže říci, zda se jednalo o jeden objekt nebo více objektů. Pokud byla svědkovi předstřena fotodokumentace, poznal na ní svůj nakladač i nákladní automobil. K doplňujícím dotazům svědek uvedl, že pokyny pro provádění prací dával svědek [REDACTED] a není mu nic známo o tom, že by mezi [REDACTED] a jeho [REDACTED] mělo dojít k nějakým konfliktům.

Svědék vypověděl, že mu není nic známo o tom, zda a jak obžalovaný řídil stavební práce. Ví pouze o skutečnosti, že měl dopravní nehodu při cestě do [REDACTED]. Dále svědek vypověděl, že nevěděl nic o tom, že nemovitost je kulturní památkou a nevěděl si, že by stavební materiál byl nějak očíslován, nicméně došlo k jeho třídění na suť a další použitelné části, zejména tzv. štuky. Pokud svědkovi byly předestřeny nějaké listinné důkazy (zejména objednávky, čl. 56 a 57), uvedl, že listiny nikdy neviděl. Svědek [REDACTED] [REDACTED] [REDACTED] při hlavním líčení uvedl, že si nevzpomíná na jméno [REDACTED] ani na to, zda s ním sepsal nějakou smlouvu, vzpomíná si pouze, že v [REDACTED] – [REDACTED] prováděl nějaké stavební práce. Pokud byla svědkovi předestřena objednávka na čl. 57, uvedl, že takových objednávek měl hodně, na tuto konkrétní si nevzpomíná a v současnosti už nepodniká. Svědek dále uvedl, že obžalovaného, který byl hlavnímu líčení přítomen, viděl na stavbě, když přijel na motorce, ale nevzpomíná si, o čem spolu hovořili. Svědek také uvedl, že má problémy s krátkodobou pamětí. Na základě těchto skutečností soud přečetl ve smyslu § 211/3a) tr.ř. protokol o výpovědi tohoto svědka z přípravného řízení. K tomu svědek uvedl, že na policii byl řádně poučen a vypovídal tehdy popravdě. K dalším dotazům vypověděl, že se domnívá, že si obžalovaný nestěžoval na provedení prací a že objednávka na práce byla podepsána až po provedení prací. K dalším dotazům svědek uvedl, že si nevzpomíná, že by si obdobně svědek [REDACTED] stěžoval na nějaké věci ve vztahu k němu nebo k jeho [REDACTED] a neví, kdo se účastnil prací na domě čp. [REDACTED]. V přípravném řízení tento svědek dne 13.5.2005, po zákonném poučení uvedl, že pracuje na základě živnostenského oprávnění a podniká v oboru [REDACTED] [REDACTED] [REDACTED] a [REDACTED]. V minulosti byl telefonicky kontaktován svědkem [REDACTED] který potřeboval provést nějaké zemní práce. Domluvili se na osobní schůzce, z níž vyplynulo, že práce mají být provedeny v obci [REDACTED]. Konkrétně se jednalo o nemovitosti tvořené roubenkou, která byla zčásti vyhořelá, vedle které se nacházela stodola a nějaký malý roubený domeček, tedy celkem se jednalo o tři objekty. Svědek po předestření fotodokumentace poznal nemovitosti v [REDACTED] čp. [REDACTED]. Svědek dále vypověděl, že neví, zda objekty měly být původně rozebrány či zbourány, ale poté co spolu jednali v pátek, přijel v pondělí na místo s nakladačem a v té době již byla ze střech všech tří objektů sundaná střešní krytina. [REDACTED] pak vznesl požadavek, aby z největšího objektu, tedy z domu, byly pomocí nakladače strhány trámy za pomoci lana, které bylo na trámech upevněno. V té době přijel na místo muž na motocyklu, který se představil jako [REDACTED]. Tento muž pak vedl rozhovor s [REDACTED] o způsobu, jak krovy sundat dolů. Svědek uvedl, že zaslechl, že trámy mají být sundány ze všech tří objektů, ale neví, který z mužů tuto skutečnost říkal. Svědek uvedl, že mu nebylo známo, zda trámy měly být sundány tak, aby nedošlo k jejich poškození nebo prostě strženy, ale poté co je viděl na zemi, všiml si, že jsou označeny čísly a písmeny. Protože nakladačem nešlo trámy z objektů sundat a svědka zde nebylo potřeba, odjel s nakladačem pryč a byl připraven na telefonickou výzvu [REDACTED] znovu přijet, aby mohl provést rozbourání podezdívek. Podle svědka stodola neměla žádnou podezdívku, špýchar měl poměrně vysokou podezdívku a zahořelý objekt měl štukovou podezdívku a vyšší podezdívku z opuky. Zbourání těchto podezdívek provedl svědek s nakladačem asi do týdne. V době, kdy znovu přijel na místo, byly trámy na hromadě, byly očíslovány a na základě požadavku [REDACTED] zbořil všechny podezdívky a odvážel suť pryč pomocí nákladního vozidla zn. Avia. Suť odvážel na určené místo a štuky do obce [REDACTED] u [REDACTED] k restaurátorovi. Podle svědka odvoz štuků do obce [REDACTED] byl na základě telefonického pokynu od obžalovaného [REDACTED] a to až poté, co měl za sebou dopravní nehodu. Pískovcové štuky svědek naložil na vozidlo zn. Liaz. Dále svědek vypověděl, že před započítím vlastních prací se s [REDACTED] domluvil na ceně díla, [REDACTED] mu platil průběžně, ale stále mu je dlužen celkem 14.000,-Kč. Proto se domluvili, že se sejdou v [REDACTED] u [REDACTED] [REDACTED] kde má být přítomen také obžalovaný [REDACTED] a vzájemně se vyrovnají. Podle svědka zde obžalovaný [REDACTED] měl v ruce připravenou objednávku a požadoval po svědkovi, aby ji podepsal. Na objednávce bylo uvedeno, že je objednáno rozebrání roubených objektů v [REDACTED] bez uvedení ceny. Pokud svědkovi byla předestřena ze spisu závazná objednávka ze dne 8.6.2004 (čl. 57), svědek uvedl, že se jedná o

tuto listinu. Svědek také vypověděl, že odmítl listinu podepsat, protože neprováděl žádné rozebrání roubených částí ani střechy, ale když obžalovaný [REDAKCE] vlastní rukou dopsal do spodní části dodatek o provedení prací a listinu podepsal a svědek dostal vyplaceno 14.000,-Kč, tak objednávku také podepsal. Poté se všichni rozešli a už se osobně neviděli. K doplňujícím dotazům svědek uvedl, že on sám po [REDAKCE] požadoval písemnou objednávku, ale žádnou nedostal, až později tu u [REDAKCE] (čl. 57). [REDAKCE] ho vyplácel zálohově ve výši 5.000,-Kč denně, nicméně dosud nevystavil konečnou fakturu, neboť ji [REDAKCE] nepožadoval. Svědek také vypověděl, že obžalovaného [REDAKCE] viděl na místě samém pouze jednou před započítím prací, kdy objekty ještě stály. Svědek také na výslovný dotaz obhájce uvedl, že on sám nikdy od obžalovaného [REDAKCE] nedostal pokyn k rozebrání uvedených objektů. Svědek [REDAKCE] [REDAKCE] v přípravném řízení vypověděl, že v roce 2004 byl osloven svědkem [REDAKCE] zda nemá zájem brigádne si vydělat nějaké peníze. Mělo se jednat o bourání starého domu, který měl být ohořelý. Práce probíhaly v [REDAKCE] a účastnili se jich čtyři brigádníci, kteří všichni dojížděli z [REDAKCE] Svědek uvedl, že na místě samém viděl objekt, který byl částečně shořelý. V té době přijel na místo muž na motocyklu, který se domlouval se svědkem [REDAKCE] Svědek se domníval, že tento muž je majitel uvedené nemovitosti, neboť přijel ještě v 16 hodin a sledoval, jak probíhají práce. Muž, který přijel na motocyklu uvedl, že dobré krovy se mají dát na stranu a shnilé a ohořelé na jiné místo. Krovy podle svědka byly tvořeny dlouhými trámy, které byly hrozně těžké, a proto byly přeřezány na polovinu, aby se vůbec daly odnést. Muž na motocyklu říkal, že všechny tři objekty mají být zbourány a zachovalé díly dávány na stranu. Práce podle svědka započaly sundáním střešních krytin, dále latí a prken, krovů a nakonec zbouráním podezdívky. Takto bylo postupováno u všech tří objektů. Svědek také uvedl, že si vzpomíná, že v objektu byly také „kamenné vázy“, které poznal na předložené fotodokumentaci, na které podle muže na motocyklu bylo třeba dát zvýšený pozor, aby nedošlo k jejich poškození. Svědek uvedl, že práce probíhaly asi čtyři dny, a to od 8.00 hodin do 20.00 hodin. Svědek dále vyjádřil mínění, že majitelem nemovitostí byl muž, který dojížděl na motocyklu, a který měl v průběhu prací autonehodu. Svědku konkrétně zadával práci [REDAKCE] a to poté, co on sám dostal příkaz od motocyklisty. Svědek dále vypověděl, že si nevšiml, že by trámy nebo krovy byly nějak číslovány. K doplňujícím dotazům obhájce ještě svědek dodal, že zaslechl rozhovor mezi motocyklistou, tj. obžalovaným [REDAKCE] a [REDAKCE] z něhož vyplynulo, že [REDAKCE] [REDAKCE] říkal, že všechny tři objekty mají být rozebrány a poté dojde k postavení toho stejného, tedy památky takové, jaká to je. Dále svědek vypověděl, že on sám byl na místě v [REDAKCE] přítomen rozebrání dřevěných částí staveb, nikoli podezdívek.

Dále soud podle § 213/1 tr.ř. provedl listinné důkazy. Ze čtených důkazů vztahujících se k nemovitosti čp. [REDAKCE] byly zjištěny následující skutečnosti. [REDAKCE] [REDAKCE] [REDAKCE] se na základě kupní smlouvy ze dne 6.5.2003 stala výlučným vlastníkem mj. domu č.p. [REDAKCE] v [REDAKCE] s vedlejšími stavbami a příslušenstvím, vše stojící na stavební parcele č.p. [REDAKCE] a dále stavební parcely č.p. [REDAKCE] o výměře [REDAKCE] m², které jsou nemovitými kulturními památkami. Skutečnost, že svědkyně [REDAKCE] [REDAKCE] je výlučným vlastníkem výše uvedených nemovitostí, vyplývá i z příslušného výpisu z katastru nemovitostí. Následně dne 5.1.2004 uzavřela svědkyně [REDAKCE] [REDAKCE] jako objednatel, se společností [REDAKCE] [REDAKCE] [REDAKCE] zastoupenou obžalovaným, jako zhotovitelem, smlouvu o dílo, jejímž předmětem je provedení komplexní stavební rekonstrukce a zajištění veškeré stavební dokumentace a příslušných oprávnění ke stavbě domu čp. [REDAKCE] včetně přilehlých stavebních objektů (stodůlky a špýcharu), stojících na stavebním pozemku čp. [REDAKCE] o výměře [REDAKCE] m² v k.ú. [REDAKCE] zapsaném na listu vlastnictví č. [REDAKCE] u Katastrálního úřadu v [REDAKCE] [REDAKCE] Podle smlouvy mělo být dílo zahájeno ihned po podpisu smlouvy a termín dokončení byl stanoven do 31.12.2004. Cena díla byla sjednána smluvní ve výši 780.000,-Kč bez DPH. Zhotovitel se dále smluvně zavázal dodržovat podmínky provedení díla včetně té, že je povinen dbát o zabezpečení povinností vyplývajících z předpisů o památkové

ochraně při realizaci stavebních prací podle obecně závazných právních předpisů. Z dalších listinných důkazů je zřejmé, že svědkyně [REDACTED] byla se stavební firmou [REDACTED] v kontaktu již před uzavřením smlouvy o dílo, neboť 21.8.2003 na základě plné moci zmocnila tuto společnost k podání příslušných dokumentů souvisejících s vydáním stavebního povolení a převzetí stavebního povolení s tím, že projektovou přípravu a realizaci zajistí architekt [REDACTED] který je oprávněn jednat jménem svědkyně, tedy jménem majitelky výše zmíněných nemovitostí. Ve spise jsou dále založeny závazné objednávky, kde jako objednatel prací je uvedena společnost [REDACTED] a zhotovitel prací [REDACTED] a dále jako objednatel uveden [REDACTED] a jako zhotovitel [REDACTED] (čl. 56-57). Z prvé závazné objednávky datované dnem 8.6.2004 je zřejmé, že byly objednány práce týkající se rekonstrukce objektu „rodinný dům – [REDACTED] čp. [REDACTED] obec [REDACTED] Objednáno bylo rozebrání – demontáž objektů na výše uvedené adrese, a to jak roubených částí objektů včetně střechy, krovu, veškerých dřevěných částí, tak zděných částí staveb a původních základů dle odborné dokumentace a pasportu, roztřídění materiálového uložení na pozemku za účasti objednatele a úklid a vyrovnaní terénu pozemku v místě staveb dle projektu. Doba plnění byla sjednána od 8.6. do 15.6.2004 a cena za dílo 200.000,-Kč včetně DPH. Cena byla rozdělena zálohově tak, že 70.000,-Kč bude zapláceno po odstrojení střechy a krovů, 80.000,-Kč po rozebrání a roztřídění roubených a zděných částí a zbylých 50.000,-Kč po dokončení díla na základě vystavené faktury. Za objednatele je podepsán obžalovaný [REDACTED] Další objednávka ze stejného dne 8.6.2004 uvádí stejné úkoly pro zhotovitele, kterým je tentokrát svědek [REDACTED] s tím, že shodná je i doba plnění díla od 8.6. do 15.6.2004. Na této objednávce je pak rukou dopsán text „veškeré práce byly provedeny v souladu s touto objednávkou, v [REDACTED] dne 21.06.2002“ a dále je zde podpis obžalovaného [REDACTED] a podpisy objednatele a zhotovitele. Z dalších dokladů je patrné, že [REDACTED] vypracoval projektovou dokumentaci za účelem získání příslušných stavebních povolení, přičemž 3.5.2004 podle předávacího protokolu, s odvoláním na smlouvu o dílo ze dne 7.8.2003, předal [REDACTED] společnosti [REDACTED] zastoupené obžalovaným, výkresové části kompletní projektové dokumentace 1. – 3. etapy včetně vizualizace týkající se hlavní budovy i hospodářské části. Dále byly předány originály dokladů, tedy stavební povolení pro 1. i 2. etapu, vyjádření orgánů státní správy a ostatní doklady (plné moci, výpisy z katastru nemovitostí atd.), a rovněž obžalovaný převzal doklady a výkresy k silnici a zahradě a elektronickou podobu – CD výše uvedeného. V této souvislosti soud četl stavební povolení ze dne 15.10.2003, č.j. SÚ 503/03, z něhož je zřejmé, že na základě žádosti majitelky nemovitosti, tedy [REDACTED] podané prostřednictvím zmocněného [REDACTED] byly povoleny stavební úpravy rodinného domu [REDACTED] – [REDACTED] na pozemku čp. [REDACTED] k.ú. [REDACTED] u [REDACTED] a zároveň stavební úřad stanovil celkem 11 podrobně rozepsaných podmínek, jak bude při provádění stavebních úprav postupováno. Ze stavebního povolení je zřejmé, že stavba měla být prováděna pouze rekonstrukčním způsobem, nebylo povoleno žádné rozebírání stávající stavby. Stavebnímu povolení předcházely jednak rozhodnutí Městského úřadu v [REDACTED] odbor školství, kultury, sportu a cestovního ruchu, ze dne 3.10.2003, č.j. 19114/KULT/2003, které nabylo právní moci dne 5.11.2003, které je nazváno jako „závazné stanovisko statického zabezpečení, základů a nosných stěn objektu – 1. etapa celkové rekonstrukce areálu“. Obdobně pak Správa chráněné krajinné oblasti [REDACTED] dne 26.9.2003 vydala na základě žádosti [REDACTED] odborné stanovisko pod sp.zn. 2735/03/PB. Odborné stanovisko se týkalo souhlasu se stavebními úpravami při respektování dvou základních podmínek. Obdobně pak se k rekonstrukci vyjadřoval i Národní památkový ústav, a to dne 26.9.2003 pod sp.zn. 7064/2003/fa-PP/PPNP. Poslední zmíněná listina se mj. odvolává na skutečnost, že obytný dům čp. [REDACTED] v [REDACTED] je zapsanou kulturní památkou registrační číslo 5-3155/1. Tato skutečnost vyplývá mj. z listinného důkazu na čl. 84-92, z něhož je zřejmé, že tehdejší odbor kultury ONV v [REDACTED] zapsal do státního seznamu nemovitých kulturních památek nejen obytný dům tj. chalupu se stodolou, ale i špýchar (sýpku). Nemovitosti jsou konkrétně zapsány v seznamu kulturních památek od

20.1.1965, č. rejstříku 23020/5-3155/1 a 3155/2 jako venkovská usedlost z 19. století, nyní čp. ■ stojící na p.p.č. ■ tj. chalupa se stodolou (Obdélné patrové stavení, roubené se sedlovou střechou, krytou taškami. Štít ozdobně sesazované lišty, vyřezávané prkno a tři vertikální lišty. Nad prknem vějířovité lišty, zdobně vyřezávání parapetů pod dvěma okénky štítu. Průčelí dvě okenní osy. Podélná stěna dvě okna, v obytné části nad vchodem krátká pavlač. Levá část podélné stěny v přízemí zděná chlévní, v patře roubené. Dvůr tvoří roubený patrový seník a roubená stodola, v patře bedněné. Stropy obytné části trémové. Chlív sklenut dvěma plackami) a špýchar (Patrový, na obdélníkovém půdorysu, vysoká podezdívka, obytná část roubená, střecha sedlová, krytá taškami. Štít bedněný. V průčelí okénko, v boční stěně dva vstupy, přístup jednoduchou pavlačí s dřevěným schodištěm. Po levé straně přístavek s vjezdem). K této nemovité kulturní památce existuje i příslušná fotodokumentace. Z dalších listinných důkazů je zřejmé, že Městský úřad v ■ – stavební úřad vydal dne 1.6.2004 další stavební povolení pod č.j. SÚ 306/2004 (které nikdy nenabýlo právní moci), kterým byla povolena 2. etapa stavebních úprav domu čp. ■ s tím, že dojde ke stavebním úpravám 1. a 2. nadzemního podlaží a krovu rodinného domu, který má sloužit jako rekreační chalupa. Stavební úřad opět stanovil striktně celkem 8 základních podmínek pro provedení stavby. V souvislosti s dalším stavebním povolením se opět k zamýšleným stavebním úpravám vyjadřoval Národní památkový ústav, a to dne 27.1.2004, sp.zn. 9671/2003/fa-PP/PPNP a Městský úřad ■ ■ odbor školství, kultury, sportu a cestovního ruchu pak dne 28.1.2004 vydal rozhodnutí, které nabýlo právní moci dne 20.2.2004, které obsahovalo závazné stanovisko k předpokládaným stavebním úpravám rekonstrukce domu čp. ■ jako 2. etapy navazující na 1. etapu prací, kterými bylo statické zabezpečení základů a nosných stěn objektu. Dne 4.6.2004 ■ ■ ■ oznámil stavebnímu úřadu v ■ že v rodinném domě čp. ■ v k.ú. ■ ■ ■ byl založen požár, kterým došlo k porušení objektu a to nejen požárem, ale i vlivem hasebnímu zásahu. Zároveň ■ ■ ■ sdělil, že statik doporučuje rozebrání dřevěné části objektu a jejich nahrazení prvky novými i původními, řádně ošetřenými a zděnou část doporučuje nově vyzdít s možností použití vybouraného kamene. Podle sdělení hasičského záchranného sboru Libereckého kraje došlo k požáru v domě čp. ■ v ■ – ■ ■ dne 13.5.2004 přibližně v době od 02.00 do 04.30 hodin. Požár byl zlikvidován dne 13.5.2004 v 10.10 hodin a jako pravděpodobná příčina požáru byla stanovena manipulace s otevřeným ohněm v důsledku nedbalostního, příp. úmyslného jednání s cílem založit požár. Podle hasičů plocha požáru činila asi 3 m² a v době požáru byl objekt zcela vystěhován, v přízemí byly odstraněny podlahy a podklad tvořila pouze zemina. Hasiči také dodali k dispozici fotodokumentaci týkající se požáru i jejich zásahu. Objekt byl hasiči předán obžalovanému, jako zástupci majitele, dne 13.5.2004 v 11.02 hodin. Policie provádějící ohledně požáru šetření nezjistila, že by došlo ke spáchání trestného činu a proto věc, po posouzení, usnesením ze dne 12.6.2004 sp.zn. ORCL-1103-1/DO-TC-2004 odložila. Poté byl objekt (konkrétně jen obytný dům čp. ■ kde došlo k požáru), na základě žádosti společnosti ■ ■ ■ posouzen znalcem ■ ■ ■ ■ ■ jehož znalecký posudek byl přečten jako listinný důkaz. Znalec uvedl, že vzniklý požár zásadním způsobem změnil situaci, neboť porušení horní dřevostavby vykazuje nedostatečnou tuhost do té míry, že postupně přezdění spodní části je téměř vyloučeno. Proto má za to, že efektivním a hospodárným způsobem provedení rekonstrukce bude rozebrání dřevěné části objektu, a to jak hospodářské, tak i obytné části. Bude-li rozebrána dřevěná část objektu, pak nejjednodušším způsobem jak obnovit dřevěné části se podle názoru znalce jeví demolice původně dřevěné části jako celku a rovněž provedení nového vyzdění. Závěry se dotýkají objektu čp. ■ v obci ■ ■ ■ – ■ ■ ■ tedy nikoli dalších částí, tedy stodoly a špýcharu. Dále ze spisového materiálu vyplývá, že 14.9.2004 vypracoval Národní památkový ústav stanovisko ke zničení areálu usedlosti čp. ■ neboť bylo zjištěno, že objekty v podstatě neexistují. V tomto směru je třeba také poukázat na rozhodnutí MěÚ ■ ■ ■ stavebního úřadu ze dne 21.6.2004, č.j. SÚ 306/04, z něhož je patrné, že stavební úřad nařídil okamžitě zastavit všechny stavební práce na domě čp. ■

K osobě obžalovaného bylo zjištěno, že je osobou zcela bezúhonnou, neboť dosud nebyl soudně trestán ani projednán pro přestupek a v místě bydliště požívá dobré pověsti. Likvidátor společnosti [REDAKCE] [REDAKCE] [REDAKCE] v pracovním hodnocení obžalovaného napsal, že obžalovaný ve společnosti pracuje od roku 2003 a jako uznávaný odborník byl zařazen na úsek restaurování stavebních památek ve vedoucí funkci a lze ho hodnotit bezvadně. Ze spisového materiálu je dále patrné, že obžalovaný [REDAKCE] [REDAKCE] byl účastníkem dopravní nehody. Z rozsudku Okresního soudu v Mělníku, sp.zn. 3T 182/2004, ze dne 30.3.2005, vyplývá, že obžalovaný [REDAKCE] [REDAKCE] byl potrestán za jednání, kdy dne 10.6.2004 v 15.45 hodin v katastru obce [REDAKCE] nedal při vjíždění do křižovatky a odbočování přednost v jízdě motocyklu zn. [REDAKCE] řízené [REDAKCE] [REDAKCE] přičemž při následném střetu [REDAKCE] [REDAKCE] utrpěl zlomeninu těla bederního obratle L2 a otřes mozku. Za to byl [REDAKCE] [REDAKCE] uložen trest odnětí svobody v trvání 5 měsíců, který byl podmíněně odložen na zkušební dobu v trvání 1 roku. Znění rozsudku odpovídá i lékařským zprávám, které jsou založeny ve spisovém materiálu., které potvrzují zranění obžalovaného [REDAKCE] [REDAKCE] v důsledku dopravní nehody. Konkrétně zpráva z chirurgického oddělení NsP Mělník ze dne 11.6.2004 uvádí, že obžalovaný byl hospitalizován v nemocnici v době od 10.6. do 11.6.2004, tedy jeden den a byla stanovena diagnóza – stabilní fraktura bederního obratle L2 a otřes mozku. Lékaři indikovali konzervativní léčbu, tedy zejména fixační korzet s tím, že v okamžiku propuštění byl pacient (obžalovaný) v celkově dobrém zdravotním stavu. Chirurg obžalovanému pouze doporučil, jakým způsobem se má pohybovat v korzetu a dále stanovil, aby se dostavil ke kontrole za tři týdny. Podle dalších zpráv byl obžalovaný na kontrolách ve dnech 15.6. a 4.8.2004, lékař nezjistil v průběhu léčby žádné komplikace a obžalovaný měl v rámci vystaveného potvrzení o pracovní neschopnosti stanoveny tzv. neomezené vycházky

Obecně je třeba k posuzované trestní věci uvést, že objektem trestného činu podle § 257 tr.z. je vlastnické právo a zákonem je chráněna nejen neporušenost cizí věci, ale i její použitelnost. Předmětem útoku je cizí věc, přičemž může jít o věci movité i nemovitosti. Jedním ze znaků objektivní stránky podle § 257/1 tr.z. je zničení, poškození nebo učiní-li pachatel věc neupotřebitelnou, přičemž jde o způsoby poškození stanovené alternativně, proto postačí kterýkoli z nich. Věcmi požívající ochrany podle zvláštních předpisů ve smyslu § 257/2d) tr.z. jsou zejména kulturní památky, jiné předměty kulturní hodnoty, sbírky územní povahy a chráněné části přírody. Předmětem ochrany jsou věci, které představují zejména kulturní památky a jiné předměty kulturní povahy. Důležitým kulturním zájmem je především zájem na ochranu kulturních památek podle zákona č. 20/1987 Sb. o státní památkové péči. Kulturními památkami jsou movité nebo nemovité věci, popř. soubory takových věcí, které jsou významnými doklady historického vývoje, životního způsobu a prostřední společnosti od nejstarších dob do současnosti, jako projevy tvůrčích schopností a práce člověka z nejrůznějších oborů lidské činnosti, pro jejich hodnoty revoluční, historické, umělecké, vědecké a technické, a dále takové věci, které mají přímý vztah k významným osobnostem a historickým událostem (§ 2 citovaného zákona). Věci prohlašuje za kulturní památky Ministerstvo kultury ČR. Kulturní památky se zapisují do ústředního seznamu kulturních památek ČR a vlastníku věci, která je kulturní památkou, zákon ukládá zvláštní povinnosti, resp. stanovuje určitá omezení výkonu vlastnického práva. Pokud jde o zavinění, vyžaduje se, aby pachatel věděl, že jde o věc požívající takové ochrany. Podle § 6 písm. b) tr.z. k okolnosti přitěžující nebo k okolnosti, která podmiňuje použití vyšší trestní sazby se přihlídně, jde-li o jinou skutečnost i tehdy, jestliže o ní pachatel nevěděl, ač o ní vzhledem k okolnostem a svým osobním poměrům vědět měl a mohl vyjímaje případy, kdy tento zákon vyžaduje, aby o ní pachatel věděl. Jinou skutečností je okolnost blíže charakterizující jednotlivé znaky skutkové podstaty trestného činu, objekt, objektivní stránku, subjekt nebo subjektivní stránku. Princip odpovědnosti za zavinění vyžaduje, aby se i k okolnostem podmiňujícím použití

vyšší trestní sazby a okolnostem přitěžujícím přičítaným pachateli také vztahovalo zavinění. Ve vztahu k těžšímu následku postačí zásadně nedbalost, a to ve formě nevědomé nedbalosti, leda že by i zde zákon vyžadoval zavinění úmyslné. Ve vztahu k jiné skutečnosti platí, že postačí, jestli o ní pachatel vzhledem k okolnostem a k svým osobním poměrům vědět měl a mohl, pokud by ovšem zákon nevyžadoval, aby o ní pachatel věděl (zavinění je zde vyjádřeno tímto způsobem proto, že jde o skutečnosti, které už zde existují v době činu a nejsou způsobeny až jednáním pachatele).

Na základě zhodnocení provedených důkazů dospěl soud k závěru, že se obžalovaný dopustil jednání, které je mu kladeno za vinu. Obžalovanému bylo obžalobou kladeno za vinu, že odpovědná osoba, při vědomí skutečnosti, že soubor nemovitých objektů stojících v [REDAKCE] – [REDAKCE] čp. [REDAKCE] je kulturní památkou ČR chráněnou zákonem, k jehož demolici nebylo vydáno žádné zákonem předpokládané povolení, nechal objekty zcela rozebrat a tím došlo k jejich úplnému odstranění, tedy postupoval v rozporu s pravomocným stavebním povolením a hlavně příslušnými ustanoveními zákona o státní památkové péči. Obžalovaný se v podstatě od počátku hájil tím, že si nebyl vědom skutečnosti, že nemovitosti jsou evidovanými kulturními památkami a dále také poukazoval na skutečnost, že v důsledku dopravní nehody, při které dne 10.6.2004 utrpěl vážná zranění, nemohl mít žádný vliv na to, jakým způsobem postupují stavební práce na nemovitostech. Obžalovaný opakovaně zdůraznil, že v minulosti se podílel na rekonstrukci řady historických objektů a do současné doby nikdy neměl žádné problémy s tím, že by v této souvislosti byl porušen zákon. Obžalovaný ve své obhajobě zdůrazňoval, že předpokládal, že soubor domů je historickou stavbou a že způsob zvolené rekonstrukce, tj. jejich rozebrání, následná sanace stavebních prvků mimo stavbu a poté jejich následné složení do původní podoby, byl, s ohledem na stav nemovitostí, který byl velice špatný, jedinou možností, jak postupovat. Obžalovaný rovněž vyloučil, že by komukoli dal písemný nebo ústní příkaz nebo pokyn, aby provedl demolici nemovitostí, neboť jeho snahou bylo nemovitosti zachovat, a proto měly být pouze rozebrány určité prvky za dohledu obžalovaného a tyto stavební prvky byly také řádně očíslovány a tzv. pasportizovány. Proto se nemohl dopustit žádného trestného činu. Obžalovaný poukazoval také na skutečnost, že nemohl způsobit svým postupem nikomu škodu. Po provedení dokazování nicméně soud učinil závěr, že obhajoba uplatněná obžalovaným byla vyvrácena. Pokud obžalovaný namítá, že se nemohl dopustit žádného úmyslného protiprávního jednání, neboť mu nebylo nic známo o tom, že nemovitosti jsou kulturními památkami, je třeba říci, že obžalovaný sám o sobě prohlásil ve své výpovědi, že je osobou znalou problematiky rekonstrukce historických budov, v tomto oboru se pohybuje již řadu let a má bohaté zkušenosti s opravami poměrně význačných historických památek z hlediska významu celorepublikového. Skutečnost, že obžalovaný je odborníkem při restaurování památek vyplývá i z pracovního hodnocení obžalovaného. Proto lze jen těžko přijmout argumentaci, že si obžalovaný nebyl vědom, jaký status mají nyní posuzované nemovitosti, když měl k dispozici řadu dokumentů, které výslovně zmiňují, že se jedná o kulturní památku ČR. V tomto směru soud považuje za podstatné připomenout výpověď svědka - architekta [REDAKCE] [REDAKCE] který před soudem jednoznačně uvedl, že on sám věděl, že nemovitosti jsou chráněnými kulturními památkami, neboť tato skutečnost vyplývala z výpisu z katastru nemovitostí a sám ji ověřoval u příslušného stavebního úřadu. Navíc pro vydání jakéhokoliv stavebního povolení pro práce na nemovitosti bylo třeba vyjádření Národního památkového ústavu i příslušného odboru kultury Městského úřadu v [REDAKCE]. Tento svědek přitom veškerou dokumentaci předal do rukou obžalovaného. Skutečnost, že obžalovaný měl veškeré dokumenty k dispozici, vyplývá nejen z výpovědi svědka arch. [REDAKCE] [REDAKCE] který uvedl, že dokumenty předal obžalovanému jako zástupci společnosti [REDAKCE] [REDAKCE] ale hlavně tato skutečnost vyplývá z předávacího protokolu, který obžalovaný podepsal (čl. 68), kde kromě různých výkresů byly předány také originály dokladů včetně dokladů vztahujících se ke stavebnímu povolení, vyjádření orgánů státní správy a mj. i výpisy z katastru

nejenom demontáž roubených a dřevěných částí, ale také zděných částí domu. Navíc je velice zářející také skutečnost, že objednávka zněla na demontáž objektů, tedy množné číslo, nikoli jednoho objektu, tedy obytného domu, na který jako jediný bylo vydáno stavební povolení, ale také demontáž souvisejících staveb (tj. stodoly a špýcharu), na které žádné stavební povolení nikdy vydáno nebylo a kterých se rekonstrukce měla dotýkat až v rámci posledních plánovaných etap všech prací, tak jak vyplývá z výpovědi arch. i listinných důkazů. Skutečnost, že obžalovaný zadal provedení prací podnikateli a že se minimálně do data dopravní nehody (tj. dne 10.6.2004) prací osobně účastnil, vyplývá právě z výpovědi kterého soud vyslechl. Nakonec i sám obžalovaný při své výpovědi doznal, že objednávku ze dne 8.6.2004 pro svědka sám vypracoval a na provádění prací dva dny osobně dohlížel. Kromě toho svědek jednoznačně usvědčuje obžalovaného z jednání, které je mu kladeno obžalobou za vinu, tedy že to byl právě obžalovaný, který dal pokyny k postupu prací v souladu s objednávkou ze dne 8.6.2004 a byl to i obžalovaný, který souhlasil se skutečností, že vlastní práce prováděl nejenom svědek ale i další podnikatelé, konkrétně Při porovnání závazných objednávek, které jsou na čl. 56-57, má soud za to, že jejich nápadná grafická podoba, zejména v místě, kde je uvedeno dne 08.06 .2004“, se důvodně nabízí učinit závěr, že obě objednávky byly vypracovány na stejném počítači a u jedné nebo u druhé z nich došlo pouze ke změně dalších údajů. Proto lze nepřímou dospět k závěru, že výpověď svědka který uvedl, že zmíněnou objednávku (čl. 57) viděl až v u obchodního domu kde mu ji předal obžalovaný a sám ji podepsal až poté, co obžalovaný vlastní rukou dopsal dodatek, že práce byly provedeny v souladu s touto objednávkou, je pravdivá. Z dokazování nevyplývalo, že by svědek nebo svědek měli jakýkoli důvod k tomu, aby svou výpověď před soudem poškodili obžalovaného O účasti obžalovaného na pracích v – nepřímou hovoří i svědci a Navíc je třeba zdůraznit, že všichni svědci včetně výše zmíněných svědků byli řádně poučeni o následcích vědomě křivé výpovědi před soudem, resp. před policií. Pokud obžalovaný namítal, že byl v den, kdy dodatek připsal na objednávku, neboť obžalovaný připustil, že text a podpis psaný rukou sám napsal, pod vlivem utišujících léků a proto text dopsal, považuje soud za nutné doplnit, že dopravní nehodu měl obžalovaný již dne 10.6.2004 a i když utrpěl zlomeninu bederního obratle a otřes mozku byl hned následující den propuštěn z nemocnice domů v dobrém stavu a dodatek na text objednávky obžalovaný dopisoval až 10 dní po tomto propuštění z nemocnice. Pokud by obžalovaný skutečně ještě deset dní po propuštění z nemocnice byl silně pod vlivem utišujících léků, jak tvrdí, tak by těžko v tomto stavu cestoval z místa svého bydliště na schůzku až do Obžalovaný by těžko mohl cestovat pokud by to jeho zdravotní stav vylučoval. S ohledem na vše výše uvedené učinil soud závěr, že obžalovaný si byl vědom faktů, že celý soubor nemovitých objektů stojících v – čp. je kulturní památkou ČR chráněnou zákonem a i když příslušný stavební úřad povolil jen základní práce na obytném domě směřující k stažení stropních kleneb, úpravě stávajících základů, rozebrání a vystavění nové předsazené severní stěny a opravě kleneb v prostoru bývalého chléva a neexistuje rozhodnutí o zrušení prohlášení věci za kulturní památku, přesto sjednal a dal pokyn k provedení takových prací, na které částečně i osobně dohlížel, které vedly k úplnému rozebrání a odstranění všech chráněných nemovitých objektů. Při hodnocení výše způsobené škody soud, v souladu s podanou obžalobou, vyšel ze zásady, že obžalovanému lze klást k tíži jen nejnižší možnou hodnotu věci. V posuzovaném případě byla proto akceptována hodnota 485.320,- Kč tedy znalce zjištěná obvyklá cena nemovitosti včetně vedlejších staveb (dům, stodola a špýchar) ke dni 8.6.2004, přičemž znalec při stanovení hodnoty nemovitosti bral v úvahu i její poškození po požáru ze dne 12.5.2004. To však podle názoru soudu nic nemění na skutečnosti, že tento znalec také vyčíslil, že výše ztráty kulturně historické hodnoty (neboť kulturní památka v současné době již nestojí) činí 5.849.440,- Kč. Proto bylo jednání obžalovaného kvalifikováno jako trestný čin poškozování cizí věci podle § 257/1,2d) tr.z.

Při úvaze o druhu a výši trestu soud hodnotil všechny důležité okolnosti stanovené trestním zákonem. Soud má za to, že společenská nebezpečnost jednání obžalovaného je rozhodně vyšší než nepatrná, neboť společnost by měla ve vlastním zájmu chránit své kulturně historické kořeny, tedy zprostředkovaně chránit veškeré kulturní památky nevyjímaje kulturní památky nemovitého charakteru. Z provedených důkazů bylo jednoznačně zjištěno, že posuzované nemovitosti byly zapsány do seznamu kulturních památek již v roce 1965, přičemž se jednalo o obdélné patrové roubené vesnické stavení se sedlovou střechou, jehož severní část tvořil zděný chlév, které tvořilo společně s protilehlým špejcharem a stodolou uzavřený areál tradiční zemědělské usedlosti. Šlo o významnou památku vesnické zástavby 19. století resp. poslední čtvrtiny 18. století (na východním štítě byl uveden letopočet 1757) tedy o mimořádně autentický příklad vesnického stavení dochovaný bez výraznějších stavebních úprav z pozdějších období, které by degradovaly jeho památkovou hodnotu. K datu hlavního líčení nicméně na místě, kde kulturní památka stála nezbylo nic. Obžalovanému v rámci trestního řízení nesvědčí významná polehčující okolnost doznání, nicméně lze mu přiznat polehčující okolnost v tom smyslu, že je dosud osobou zcela bezúhonnou. Obecných přitěžujících okolností soud v zásadě neshledal, neboť typová nebezpečnost jednání obžalovaného je obsažena již v použití právní kvalifikaci ve smyslu § 257/1,2d) tr.z. S ohledem na výše uvedené proto soud jako adekvátní zvolil formu peněžitého trestu, který byl s ohledem na následky jednání obžalovaného i s ohledem na předpokládané majetkové poměry obžalovaného uložen ve výměře 300.000,-Kč. Peněžítý trest byl zároveň rozložen na pravidelné měsíční splátky ve výši 25.000,-Kč s tím, že splátky musí být uhrazeny do jednoho roku od právní moci rozhodnutí. Zároveň byl pro případ nezaplacení peněžitého trestu stanoven přiměřený náhradní trest odnětí svobody v trvání 8 měsíců.

V rámci adhezního řízení se majitelka nemovitosti ■■■■■ nepřipojila s nárokem na náhradu škody, a proto rozsudek neobsahuje žádný výrok o náhradě škody.

Poučení: Proti tomuto rozsudku je možno podat odvolání do osmi dnů ode dne jeho doručení k Okresnímu soudu v České Lípě, o kterém by pak rozhodoval Krajský soud v Ústí nad Labem - pobočka Liberec.

Odvolání musí být ve lhůtě osmi dnů od doručení opisu rozsudku nebo v další lhůtě k tomu stanovené předsedou senátu soudu I. stupně, podle § 251 tr.řádu, také odůvodněno tak, aby bylo patrné, ve kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytýkány rozsudku nebo řízení, které rozsudku předcházelo. Odvolání je třeba zaslat ve trojím vyhotovení.

V České Lípě dne 22. ledna 2008

Mgr. Milan V e n c l, v.r.
samosoudce

Za správnost vyhotovení: